

ת"ד 6569/12 - מדינת ישראל נגד נורית וקסמן

בבית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו
ת"ד 14-12-6569 מדינת ישראל נ' וקסמן
06 אוגוסט 2017

לפני כבוד השופטת דלית ורד
בעניין: מדינת ישראל
המאשימה
נגד
הנאשמה
נורית וקסמן

גזר דין

בהכרעת הדיון הורשעה הנאשמה בביצוע העבירות הבאות:

סתימה מוגברת נסיעה בנסיבות מחמירות, בנגד לתקנה 40 לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן - **תקנות התעבורה**).

נהיגה בחוסר זהירות תוך גרם חבלה של ממש, בנגד לתקנה 21(ג) לתקנות התעבורה, ובקשר עם סעיף 38(3) **לפקודת התעבורה** [נוסח חדש], התשכ"א-1961.

התנהגות בדרך הגורמת נזק - עבירה על תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה.

יובהר כי הנאשמה הורשעה לאחר שחרורה בה מכפירתה והודהה בעובדות כתוב האישום, זאת לאחר שנשמעה פרשנת התביעה במלואה.

על פי עובדות כתוב האישום, ביום 23.7.14, סמוך לשעה 18:20, נגהה הנאשמה ברכב מסווג סוזוקי מ.ר. 4233170 (להלן - **הרכב**) בכיביש מס' 44 מכוון מזרח לכיוון מערב, בנתיב השלישי משמאל מבין הנתיבים המזוהים לנסיעה לכיוון ישר, והתקרבה בסמוך לכיביש מס' 4.

יובהר כי במקום התאונה שלושה נתיבים לכיוון ישר (לכיוון תל אביב) וכן נתיב נוסף לפניה שמאלה לעבר כביש 4. הפניה מהנתיב השמאלי ביותר לכיוון כביש 4 מוסדרת באמצעות רמזורי. הנאשמה נסעה בנתיב הימני ביותר לכיוון ישר.

אותה שעה, נהג א.כ. אופננוו תוצרת הארלי דוידסון מ.ר. XXXXX (להלן - **האופננוו**), משמאל לנאשמת בנתיב השני משמאל מבין הנתיבים המזוהים לנסעה לכיוון ישר, היינו בנתיב השני מימין.

נאשמת נגהה בחוסר זהירות, בכך שלא נתנה תשומת לב מספקת לכך, לא הבחינה מבעוד מועד באופננוו שנסע

משמאלה, סיטה שמאלה מכיוון נסיעתה, חסמה דרכו של האופנוו וגרמה להתנגשות בין שני כלי הרכב. מעוצמת ההתנגשות הועפו אל הכביש נהג האופנוו והנוסעת שהרכיב על האופנוו. רכב הנאשמת נהדף שמאלה ופגע בדופן ימין של הרכב פרטי תוצרת טויטה מ.ר. 030488430, בו נהג, מר רחמים נעמן, שהמתין ברמזו לצורך פניהם שמאלה לעבר כביש מס' 4.

כתוצאה מה תאונה נגרמו לנוהג האופנוו ולנוסעת שהרכיב חבלות של ממש. נהג האופנוו אושפז בטיפול נמרץ עם חבלה רב מרכזית, לרבות חבלה ראש, צוואר ואגן, דימום מוחי, שברים בצלעות, שבר מרסוק באגן עם דימום פעיל, שבר בשורש כף היד וקרע באשר שמאלי. הנהג אושפז במשך שישה ימים בבית חולים ו עבר ניתוח, ובמהמשך העבר לאשפוז במרכז רפואי שיקומי "רעות". הנוסעת באופנוו אושפזה בטיפול נמרץ עם דם בראש, שבר בסינוס קיר קדמי האחורי, שבר דחיסה באגן, שבר מרסוק רמוס פוביס מימיין ודם באגן. הנוסעת אושפזה במשך שבעה ימים, במהלךם נותחה לצורך קיבוע השברים. כן נחללו כתוצאה מה תאונה הנאשמת ושתי הנוסעות ברכבה, וכל הרכב ניזוקו.

אצין כי רוכב האופנוו וכן הנוסעת העידו בפניו, ומדוותם עליה כי איןם זכרים את נסיבות התאונה.

הנוסעת העידה בנוגע למצבה כדלקמן: "עד היום אני סובלת. יש לי פלטיניות בעמוד שדרה ובאגן, היה לי גם ביד והוציאו לי אותה, בעמוד השדרה ובאגן לא הוציאו לי...". ובמהמשך: "אני מראה לבית המשפט את הצלקת בפרק היד, יש לי גם חור בפרק היד, ויש לי צלקת לאורן עמוד השדרה וגם באגן. לשאלת בית המשפט, אני **משיבה שאני בת 21**". הנוסעת צינה כי ביום היא עובדת ומתקדמת בח' היום- יום בכוחות עצמה, אך עליה להימנע ממאיץ ומהרמת חפצים.

נהגה האופנוו העיד: "נחתכו לי שני העורקים הראשיים בצוואר. כל הצוואר שלי זה צלקות, שתי צלעות שבורות, חור בריאה, שלושה שברים באגן, עצם הזנב מרסוקת, קיבלתי מכח חזקה בראש, נעשה לי קצר במערכת העצבים שמחק לי את כל הזיכרון מיום התאונה אחרוני, אני לא זוכר".

נהג האופנוו (יליד 1987) הוסיף כי הוא סובל מצלקות בחלקי גוף שונים. ביום שב לעבודתו כמכונאי אופנווים, אך הוא מתקשה לעבוד בעבודה פיזית.

טייעוני הצדדים לעניין העונש:

טייעוני התביעה:

המעורבים, אנשים צעירים, נפגעו באופן קשה בגופם כתוצאה מה תאונה, וחווו חוויה טראומטית שהיה לה השלקות על שרירותם. בהתייחס לנאשمت, ציין כי היא ילידת שנת 1958, נורמטיבית, ללא עבר פלילי או תעבורתי. עם זאת, הנאשمت לא הפינה ונטלה אחירות למעשה באופן מיד, אלא חזרה בה מכפירתה רק לאחר סיום פרשת התביעה. הנאשمت נושאת באחריות לגורם התאונה ותוצאותיה, נוכחות סטיתתה שמאלה מנתייב נסיעתה.

מתחם הענישה ההולם בנסיבות דנן, בהם נגרמו פציעות כה קשות, כולל רכיב של מסר בפועל, הנע בין 3 חודשים ועד שנה. התביעה הפנתה לפסקי דין בהם הוטלו עונשי מסר בפועל בנסיבות בהן נגרמו פצעות וחולות קשות ביותר.

לאור כך, עתירה התביעה כי העונשים שיוטלו על הנאשמת הם: מסר לתקופה שלא תפחת מחצי שנה, פסילת רישיון

נהיגה לתקופה שלא תפחית ממחש שנים, מסר על תנאי מרתייע, פסילה על תנאי ופיזי הנפגעים.

טענות ההגנה:

עבירות רשלנות שיוchorה לנאשמת על פי כתוב האישום היא מדרגה נמוך, היינו נהיגה בחוסר זהירות. במקרה דנן, עסקין ברשלנות רגעית בעת ביצוע סטייה מנתיב נסעה, זאת לעומת עבירות אשר מבען טמונה בהן חומרה, כגון אי-ציות לאור אדם ברழור או אי מתן זכות קדימה להולך רגל בעבר ח齊ה.

הנאשمت נטלה אחריות והודתה בעבודות כתוב האישום על אף קיומם של-shellים ראייטים. יש ליחס רשלנות תורמת של נהג האופנו, אשר נהג במהירות גבוהה, וניתן להנich כי סטה בין הנתיבים. שני המעורבים - הנפגעים חזרו לשגרת חייהם, מתפקדים ועובדים.

לאור נטילת האחריות, עבר נקי במשך שנים נהיגה רבות ונסיבות אישיות, עתר בא כוח הנאשמת לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהסתפק בהטלת שירות לתועלת הציבור, בהיקף כפי שיקבע על ידי בית המשפט, וכן בפסקה לתקופה קצרה משנה.

בא כוח הנאשמת הפנה לפסיקה, ובין היתר:

ב- עפ"ת (ת"א) 24519-02-15 אליהו מוטולה נ' מדינת ישראל, רגלו של רוכב הקטנו המעורב נכרתת מעל הברך. בית המשפט המחויז קבע כי ניתן להסתפק בעונש פסילה לתקופה בת 11 חודשים, כשיינן: **רשלנותו של המערער לא הייתה קשה. המערער לא התפרק לצומת, המערער נutter לتمرור, עצר מספר פעמים בטרם יצא לחלק האחرون של נסיעתו אותו ביצע בהתרשלות, הוא אחראי לתאונת אך רשלנותו, כאמור, איננה גבוהה.**

ב- עפ"ת(ח) 36094-10-11 שטרית נ' מ.י. לשכת תביעות חיפה-משטרת ישראל, המערערת סטה מנתיב נסיעתה לימיון ופגעה בהולכות רגלי שהלכו על השול. הרכב פגע בהולכות הרجل וגרם להן פציעות קשות. בית משפט לערובה הטיל על המערערת של"צ בהיקף של 400 שעות וכן עונש פסילה לתקופה של חמישה שנים. הערעור הפונה נגד רכיב הפסקה בלבד. בית המשפט המחויז העמיד את הפסקה על 11 חודשים בלבד, וזאת בשל העובדה כי הפעלה השניה נקי, הודהה בעבודות כתוב האישום, תסוקר חיווי שבאה במליצה מקילה, וכן העבודה שחוי המערערת השניה מקופה לפחות בעקבות התאונת.

ב- עפ"ת (ב"ש) 41279-10-11 יפרח נגד מדינת ישראל, המערער נהג ברכב בכביש הערבה, נרדם במהלך נסיעתו וסטה לנטיב הנגדי וגרם להתנגשות מול רכב אחר. כתוצאה מהאמור, נפצעו 4 מנוסעי הרכב של הנאשם, כאשר שניים מהם פנו במסוק לבית החולים וסבירו מחבלות קשות. בית המשפט המחויז ציין: "נראת שאין מחלוקת כי התאונת נשוא עניינו, היא קשה, ותוצאותיה חמורות ובמצב דברים זה, מקובל להשיט פסילת רישון ממושכת ואף לעיתים מזומנים, גם מסר בפועל ולן בעבודות שירות".

באשר להיקף פסילת הרישון, לא מצאתי כי חרג בית המשפט באופן קיצוני המצדיק התערבות, במיוחד כשבית המשפט קמא, התחשב בעבודתו של המערער והורה על סיווג פסילתו, כך שלא תפגע בהמשך עבודתו. כך גם באשר לפיזי הכספי הנראת לי אכן מתון יותר".

כתוצאה לכך, נדחה הערעור בהתייחס לפסילה שהוטלה על המערער לתקופה של חמישה שנים.

עפט (נץ') 15665-07-14 מרדכי לב נ' מדינת ישראל, המערער התגנש במכונית שלפניו, שהתנגשה במכונית שלפניה. כתוצאה מה תאונה נפצעו קשה נסעי המכונית שנסעה לפני המערער. בית המשפט המ徇ז מצא כי יש לשודג את רשלנות המערער במדד גן, נכון העובדה שהופעת מ"פקק" תנווה שהתגללה אל מול עניין, ולא הספיק לבולום. עוד ציין בית המשפט כי "ענין לנו בנהג ותיק יחסית, שהרשעותיו הקודמות אינן רבות, ומכל מקום אינן מעידות על מי שנהייתו היא של פורע חוק בככישים. על כן יש להוסיף את היוטו מתופל בשבועה ילדים, ופרנסתו, הנשענת על נהיגתו, מצויה בדוחק. לזכותו יש לזקוף גם את הزادתו בהזדמנות ראשונה, על כל המשמעות שכך, ובכלל זה קבלת הדיון, כמו גם הבעת חרטה על תוכאות התאונה, ונטיית האחריות על שהתרחש".

בസוף דבר הווטל על המערער עונש פסילה לתקופה של שנתיים.

הנאשמת נשאה את דבריה בסיום הטיעונים לעונש, ציינה את מצבה המשפחתית והצריך ברישוי נהיגה על מנת להתניע בין ילדיה, הגרים בכרמיאל ותל אביב. הנאשמת הוסיפה כי בעלת וותק נהיגה רב, וביקשה התחשבות בעונש שיטול עליה nochח חרטתה המלאה.

מתחם העונש ההולם:

בקביעת מתחם העונש ההולם, העיקרון המנחה הוא עקרון ההלים בין חומרת המעשה בניסיבותו ומידת אשמו של הנאשם ובין העונש המוטל עליו. מדיניות הענישה אמרה, להעביר מסר ברור על מי שהתנהגו פוגע בערך החברתי של הגנה על שלמות הגוף והנפש, ביטחון הציבור ובティוחת התנועה בדרכים.

מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות בהן הורשעה הנאשמת:

טוווח הענישה בגין גרים תאונות דרכים הינו פועל יוצא של חומרת הרשלנות, כמו גם חומרת הפגיעות שנגרמו והשלכותיהן על חי' הנפגעים.

ברף העליון מצוים גזר דין בהם הושטו עונשים כבדים, מקום בו תוכאות התאונה היו חמורות, אשר כפוף בין לבין המנות, המעוורבים נפגעו באופן חמור וקשה, עברו ניתוחים והילכו/Shikom ממושכים, נותרו בעלי נכות קשה (ראה: רע"פ 7257/12 גدعון סנדרוביץ נ' מדינת ישראל, רע"פ 1583/14 יair Shmuel N' מדינת ישראל, רע"פ 3616/13 רמו רז נ' מדינת ישראל).

במקרים בהן נגרמו חבלות קשות, אך לא באוֹתָה דרגת חמורה, נגזרו עונשים כללים:

רע"פ 8588 רז משה נ' מדינת ישראל, אישר בית המשפט העליון, עונש של שישה חודשים מאסר לרצוי בעבודות שירות ופסילה לתקופה של 36 חודשים, על נהג בגין צער, שגרם לתאונות דרכים עקב נהיגה בנסיבות גבואה וסתיה לנטיב הנגדי. כתוצאה מן התאונה, נגרמו לנוגת המעוורבת חבלות של ממש בגופה, בפנים ובראשו, היא נאלצה לעבור ניתוח ובמהמשך נזקקה למעקב אורטופדי.

עפ"ת (ב"ש) 13-07-60802 מדינת ישראל נ' חנן אלחרר, בית המשפט המ徇ז קובל את ערעור המדינה על קולת העונש שנגזר על נהג שפגע בשני הולכי רגל בני 77, אשר חצץ את הכביש על מעבר ח齊יה. כתוצאה מה תאונה נחללו הולכי הרجل חבלות קשות, אשר כללו, בין היתר, שברים באגן, שברים נספחים וכן פגיעה באיברים פנימיים. בית המשפט ציין כי מדובר במשיב חיובי ביותר, שנסיבותו האישיות, הן עברו התעבורתי הנקי, והן מעשי הטובים במהלך חייו, אמורים

להוריד את הרף על המתחם. בסופו של דבר הועמדה הפסילה על 18 חודשים, זאת לאחר וערכאת הערעור איננה ממצה את הדין.

על כך יש להוסיף את הפסיקת שצינה לעיל, אשר הובאה על ידי ההגנה.

מתחם הענישה ההולם בגין מעשה העבירה בנסיבות:

במעשה של הנאשמת נפלת רשלנות חמורה, כאשר נסעה בנתיב הימני ביותר, אך בהגיעה סמוך לצומת ביקשה לפנות שמאלה לככיש 4. כך ארע שבסופו של דבר לאחר התאונה, הרכב חזה באופן אלכטוני את נתיבי הנסיעה בככיש עד לנתיב השמאלי ביותר המועד לפניה שמאלה. כפי שצין הבחן בעדותו:

"**האופן שהנהגת עברה במקום שהוא מסוכן, לדעתי זה היה גורם לתאונת,** בלי שום קשר, אם הנאשמת פיספה את הפניה היא יכולה בהמשך בעוד 300 מ' לעשות פניה פרסה במקום פחת מסוכן ואז התאונת הייתה נמנעת. **הגורם לתאונת זו הייתה האנשחת שפנתה בצורה מסוכנת ובמקום מסוכן מבלי לשימוש לב שמניגע אופנוו מאחורה**"(פרוטוקול עמ' 21, שורות 25-30).

בד בבד, יש להביא בחשבון כי לפי עדות בוחן התונעה הנאשמת נסעה במהירות נמוכה. מהירות האופנוו נקבעה על סמך הערכה בלבד, ועמדת על 90 קמ"ש, היינו, בטוויח המהירות המותרת בככיש 44. בנסיבות אלה, אני סבורה כי יש לצאת מנוקודת הנחה המתיבה עם הנאשמת כי נהג האופנוו נסע במהירות גבוהה, ונושא ברשלנות תורמת.

הפגיעה שנגרמו לבעלי חיים הן קשות, וישאיירו את חותמן שנים רבות. המעוורבים סובלים מגבלות משמעותיות ומצלקות קשות בחלקי גוף שונים, אך כפוף למוגבלות תפקודית, הם שבו לנהל חיים שגרתיים.

בהתחשב בجرائم חבלות של ממש בדרגת חומרה צו שבענינו, ברשלנותה המשמשת של הנאשמת, אך גם ברשלנות תורמת אפשרית של נהג האופנוו, רף הענישה הראו כולל ענישה בדמות שירות לרווחת הציבור עד מססר לריצוי בעבודות שירות למשך 3 חודשים, וכן פסילה הנעה בין 11 חודשים ועד שנתיים.

שיקולי שיקום:

לפי בקשה ההגנה, הונתה הנאשמת לשירות המבחן לצורך קבלת תסקير בענינה.

שירות המבחן התרשם מאישה מתפרקת, אשר מזדהה עם ערכיהם חברתיים תקינים, ביצעה את המעשים המזוהים לה בהיסח הדעת ובחוסר תשומת לב, כאשר אלה אינם מאפיינים את אורחות חייה. ביום היא מתמודדת עם אשמה ובושא בגין האירועים נשוא כתב האישום, לוקחת אחריות על המעשים המזוהים לה בכתב האישום, ומביעה חרטה כנה.

לאור כך, הומלץ על הטלת ענישה חינוכית -גמולית אשר תבוא לידי ביטוי ביצוע שירות לרווחת הציבור בהיקף של 100 שעות. כן הומלץ על הטלת פסילה על תנאי ופיזיים לנפגעים.

קביעת העונש הראו במתחם שנכבע:

במסגרת זו נתתי דעתך לנسبות שאין קשרות ביצוע העבירה, ובכלל זה, נסיבותה האישיות של הנאשמת, הפגיעה של העונש בנאשמת ובבני משפחתה, עברה התעborותי הנקי על רקע וותק נהיגה רב, וכן הودאה ונטילת אחריות על

מעישה. לא גרתי על הנאשמה קנס וזאת נוכח הפיזי שהוטל לטובת הנפגעים.

לנוכח האמור לעיל, יוטלו על הנאשמה העונשים הבאים:

1. פסילה בפועל מלקל או מלחזיק רישון נהיגה לתקופה של 18 חודשים.

הפסילה תחול לא יותר מיום 22.9.17 שעה 10:00.

2. צו שירות בהיקף של 220 שעות, אשר יבוצע במتن"ס "נווה יוסף" בתפקיד של עובדות משרדות ועזרה לגיל הרך.

הנאשמה נתנה את הסכמתה לביצוע הצו על פי התכנית שהთווה שירות המבחן.

על הנאשمة להתחיל ביצוע הצו לא יותר מיום 6.9.17 ולסיימו בתוך שנה.

הנאשמה מזוהרת בזאת כי אם לא תעמוד בתנאי צו השירות יכול יווטל עליה עונש אחר.

3. פסילה מלאחזיק רישון נהיגה לתקופה של 6 חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים.

4. פיזויים סמליים לנוג האופנוע הנפגע ולנוסעת, בסכום של 7500 ₪ לכל אחד מהם, אשר ישולם ב- 5 תשלום חודשים שווים ורצופים, החל מיום 1.10.17 ובכל 1 לחודש לאחריו.

התביעה תעבור לזכירות בית משפט ל痼ירה את פרטי הנפגעים לצורך העברת הסכומים שנפקקו כפיזויים כאמור.

זכות ערעור לבית המשפט המחויז בתל אביב בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ד באב תשע"ז, 6 אוגוסט 2017, במעמד הנאשמה, עו"ד נחום ועו"ד קרביצקי.